

[Formanden.]

optage det. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Søren P. Larsen: Det var det kommunistiske Parti, der først gav Bolden op ved Forslag om et Eengangstillæg, og det er egentlig ganske interessant at se, at dette Forslag fra kommunistisk Side bragte Forstyrrelse i Cirklerne, saaledes at Socialdemokraterne vilde imødegaa det med et endnu større Forslag, og efter en meget forceret Udvalgsbehandling er der nu skabt et noget ejendommeligt Flertal, men der er et Flertal, idet Socialdemokraterne har faaet Retsforbundet med. Vi har engang haft en Retsstatsmand, der vilde afskaffe alle Skatter. Jeg maa nu sige, at den Vej, vi gaar her, ser ikke ud til at føre til Maalet, for en Forøgelse af Udgifterne med 21 Mill. Kr. i indeværende Finansaar og 50 Mill. Kr. i næste Finansaar fører nu ikke til en Skattenedgang. Dernæst har de Radikale sluttet sig til. Om dem kan man sige med Sandhed, at de er altid mere villige, end de er trofaste, nu maa vi saa se, om den høje Regering kan fastholde Trofastheden, for det er ikke sikkert, de er saa holdbare, som de er villige; de er altid ivrige efter noget nyt. Jeg misunder dem ikke Alliancen med Kommunisterne, der har skabt Flertal for disse Ændringer. Men primus motor er det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, og efter vort Kendskab til Kommunisterne kan ingen være i Tvivl om, at næste Efteraar kommer det ærede Medlem igen med et nyt Forslag, og saa bliver det interessant at se, hvis Regeringen er her til den Tid, om den vil reagere paa samme Maade som i Aar, for det lader jo til, at Konkurrencen mellem Socialdemokrater og Kommuniste for at faa Del i de Vælgere, der er Alders- og Invaliderentemodtagere, er overmaade stor. Jeg tvivler ikke paa, at naar de holder deres Kaffemøder forud for Valget, lægger de Hjertet paa Bordet: Kan I se, hvor det dikker, det dikker for jer, og vi skal hjælpe jer. Det er den Konkurrence, der er indledet mellem Kommuniste og Socialdemokrater, og som her har givet et synligt Resultat. Jeg tror nu ikke, Socialdemokraterne kan følge med i Kapløbet. De Radikale falder først fra, det er ikke sikkert, at de næste Aar er med i Løbet.

Vi har nu behandlet Forslaget, og vor Stilling til sociale Spørgsmaal er lige saa alvorlig som deres, der taler højest her i Dag. Jeg giver ingenting for, at Socialdemokraterne har nogen Surhed — ja, det Udtryk maa jeg ikke bruge, men Bitterhed —

over for Kommunisterne, fordi de byder dem over. De, der byder Socialdemokraterne over, er jo nærmest Demagoger, og de, der ikke vil følge med, er Tilbageholdsfolk, de er sure og de er meget andet. Hvis man skal vurdere dette Forslag sagligt, maa man vist give mig Ret i mine Betragtninger, at der ikke er nogen saglig Begrundelse, hverken for Fremsettelsen eller for Omredigeringen af Forslaget, som Flertallet i denne Sal har givet Udtryk for.

Det er gaaet hurtigt. I Udvalget Kl. 4, Kl. 4½ og Kl. 5, og saa havde de endda ikke Papirerne med, da de kom, men troede, at man kunde nøjes med at læse et Stykke Papir op og give et Referat. Saa hurtigt er det gaaet. Det, der skal danne Baggrunden for Forslaget og for Udvalgsbehandlingen, maa være de Oplysninger, de Dokumenter, Udvalget har fremskaffet fra Ministeriet. Det er de Præmisser, hvorefter Afgørelsen skal træffes. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer kan finde disse Dokumenter trykt, for jeg havde ikke faaet dem, da jeg gik herop. Det viser, hvor forjaget det hele er; hvis det ikke er Udtryk for en daarlig Samvittighed, maa det være Udtryk for noget andet, for man behøver jo ikke at jage det igennem, man maa give Mulighed for, at Udvalgsmedlemmer, der har Interesse for disse Sager, kan følge dem og har Mulighed for at faa de Dokumenter, der er fremskaffet fra Ministeriet, før Afgørelsen skal træffes. Vi beklager os ikke over Vilkaarene; vi vidste godt, at strenge Herrer sjældent regerer længe, men jeg synes nok, at man kunde have søgt for, at Materialet var til Stede for anden Behandling.

Vi har bedt om en Række Oplysninger og har faaet en Del af Ministeriet. Nu kunde jeg naturligvis drille med at læse de Oplysninger op, men det kunde ikke falde mig ind, højtærede Formand, saadan er jeg ikke, jeg skal nok holde den gode Tone baade i Salen og udenfor, men et saadant Dokument som det, vi fik fra Ministeriet om Alders- og Invaliderentens Udvikling siden 1937 og 10 Aar fremefter og Prisudviklingen har dog Interesse.

Vi fik en Reform i 1937 paa et Tidspunkt da Radikale og Socialdemokrater befandt sig i den Lykketilstand at have Flertal baade i Folketing og Landsting. Ellers er Melodien jo den: Vi har Vilje i Folketinget, men de andre har Magten i Landstinget. Derfor har jeg med Vilje taget mit Udgangspunkt i 1937—38. Det var den lykkelige Stauning-Munchske Tid; da havde man Sindelag og Vilje til at gennemføre Reforme. Da Reformen var gennemført, erklærede den davæ-